

χέλι

χέλι, το, ουσ. [<αρχ. ἐγγέλειον, υποκορ. του ουσ. ἔγγελυς], το χέλι· άτομο και ιδίως γυναίκα με πολύ λυγρό κορμί: «η γκόμενα του τάδε είναι σκέτο χέλι»·

- γλιστράει σαν χέλι ή γλιστράει σαν το χέλι, **α.** δεν μπορείς να τον αιχμαλωτίσεις, να τον ακινητοποιήσεις, γιατί έχει την ικανότητα ή την τέχνη να κατορθώνει με διάφορες σπασμωδικές κινήσεις να ξεφεύγει από τα χέρια σου: «όποια λαβή κι αν του κάνω, γλιστράει σαν χέλι κι ελευθερώνεται». **β.** έχει την ικανότητα να αποφεύγει με επιδεξιότητα διάφορους κινδύνους ή διάφορες δυσάρεστες καταστάσεις: «γλίστρησε σαν το χέλι μέσα απ' τα χέρια της Αστυνομίας»·

- έπιασε το χέλι απ' την ουρά, λέγεται γι' αυτούς που αποτυχαίνουν, γιατί επιχειρούν πράγματα που είναι πέρα από τις ικανότητές τους, από τις δυνατότητές τους: «είχε άγνοια από ηλεκτρονικά και θέλησε να ασχοληθεί με εισαγωγές ηλεκτρονικών ειδών και ξέρετε τι έκανε; Έπιασε το χέλι απ' την ουρά». Από το ότι το χέλι, δύσκολα μπορεί κανείς να το κρατήσει πιάνοντάς το από την ουρά, γιατί γλιστράει·

- κορμί σαν χέλι, βλ. λ. [κορμί](#)·

- ξεγλιστράει σαν χέλι ή ξεγλιστράει σαν το χέλι, βλ. φρ. γλιστράει σαν χέλι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας